

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

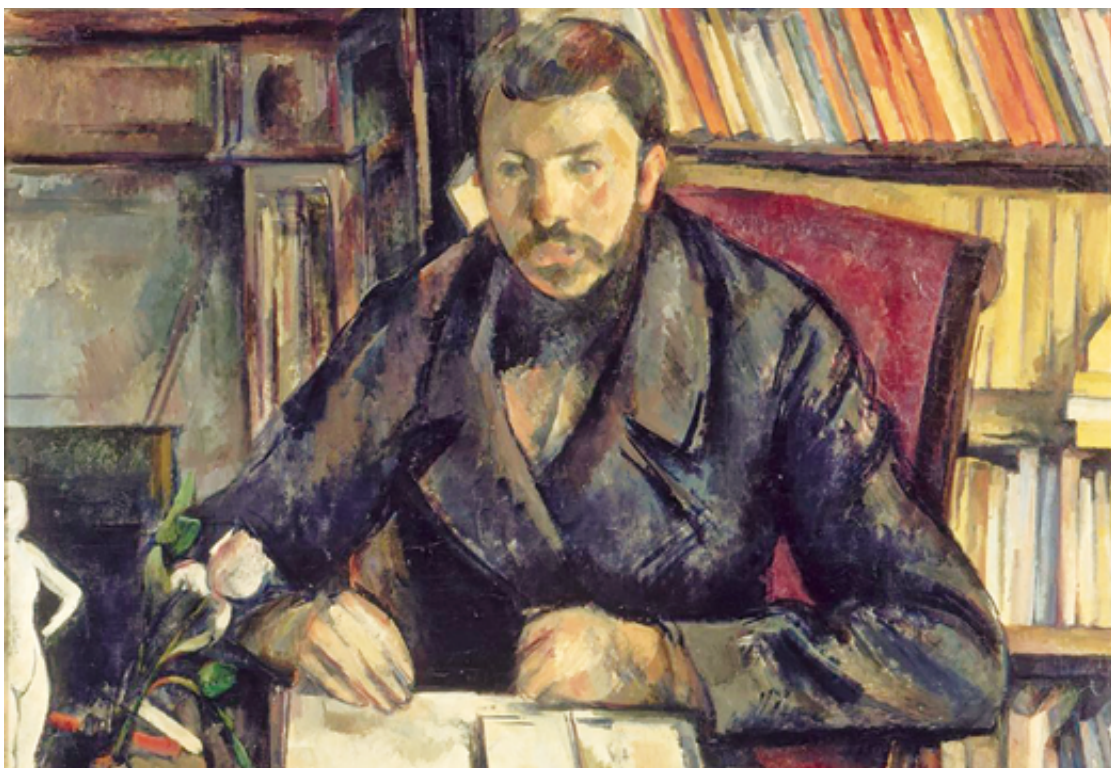
El repte de la formació

És un tema sempre actual tractar sobre la formació. El papa Francesc hi ha incidit novament aquest estiu amb un document que segurament passarà força desapercbut. Es tracta d'una carta sobre el paper de la literatura en la formació i, en concret, en la formació sacerdotal, un tema que en el nostre món tecnificat no està gaire de moda.

El papa Francesc recorda els seus anys en els quals va ser professor de literatura. Segons ell, llegir literatura de qualitat ajuda a la formació de les persones i al seu desenvolupament. Ell convida a redescobrir la lectura enmig d'una societat en què cada vegada més llegim menys i passem més temps davant l'ordinador o fent ús de les xarxes socials de tal manera que ens acostumem a la simplificació en els plantejaments i a l'immediatisme en les experiències que sostenen les nostres vides.

El Papa recorda que, segons diversos estudis actuals, habitar-se a llegir produeix efectes molt positius en la vida de la persona: «ajuda a adquirir un vocabulari més ampli i, consegüentment, a desenvolupar diversos aspectes de la intel·ligència i també estimula la imaginació i la creativitat. Alhora, això permet aprendre a expressar els mateixos relats d'una manera més rica. A més a més, millora la capacitat de concentració, redueix els nivells de deteriorament cognitiu, calma l'estrès i l'ansietat» (núm. 16).

El pontífex reflexiona també sobre com des de l'Església s'ha promogut aquesta formació i coneixement per tal d'endinsar-se en cada cultura i fer-hi present la fe i l'evangeli. Ell afirma que «per a un creient que vulgui entrar en diàleg sincerament amb la cultura del seu temps, o simple-

Retrat de Gustave Geffroy. Paul Cézanne

ment amb la vida de persones concretes, la literatura es fa indispensable». Amb raó, el Concili Vaticà II afirma que «la literatura i l'art [...] es proposen expressar la naturalesa pròpia de l'home» i «presentar clarament les misèries i les alegries dels homes, les necessitats i les capacitats» (núm. 8).

Les reflexions que proposa el Sant Pare enllacen amb el treball que des de fa anys fem a la diòcesi per fer arribar la necessitat d'aquesta formació als cristians i a tots els qui vulguin, i a la vegada oferir camins concrets per canalitzar-la. Un d'aquests elements són les Jornades Transmet que celebrem aquest cap de setmana, i que combinen moments de reflexió i pregària el divendres al vespre a Terrassa, amb conferències i dinàmiques de grup dissabte al matí a Sant Cugat del Vallès i finalment amb un concert per gaudir de

la música com un element també formatiu el diumenge a la tarda a Sant Esteve de Granollers.

Aquest any la reflexió de les jornades és sobre la missió de l'Església en el nostre món, i més específicament sobre com ser una Església més missionera i més sinodal.

Sigui d'una manera o altra, tenim al nostre abast moltes possibilitats de formar-nos com a persones i com a cristians per respondre als reptes de la nostra societat i oferir una proposta des de la fe que, comptant amb la llibertat humana, faciliti viure amb sentit i profunditat, i descobrir, com recordava el papa Benet, que la veritat i l'amor han d'anar íntimament unides per forjar persones madures i compromeses tant en l'Església com en la societat.

ENTREVISTA

50 anys de l'ABCat

MARIA DE L'ESPERANÇA AMILL

L'Associació Bíblica de Catalunya (ABCat) va néixer el 21 de setembre de 1974 i s'ha convertit en l'òrgan col·legial de la Conferència Episcopal Tarraconense per a la investigació bíblica i per a l'exercici de l'apostolat bíblic en les seves diverses manifestacions i possibilitats a Catalunya. Des de la seva fundació ha pretès estar formada no tan sols per biblistes, sinó restar oberta a tothom qui vulgui viure la Paraula de Déu i donar-la a conèixer arreu. La M. de l'Esperança Amill és vicepresidenta de l'ABCat.

N'esteu contents del camí recorregut?

Sí! Al llarg d'aquests 50 anys, l'ABCAT ha donat molts fruits. L'impuls i l'energia d'aquells biblistes que van gestar l'associació s'ha anat enriquint amb el pas del temps amb la incorporació de la segona i la tercera generació, que ha tingut la sort de comptar amb el suport incondicional i la col·laboració generosa d'aquells patriarques, creadors d'un bell caliu entre els biblistes i d'un mestratge que ha estat un dels valors més presents i preuats en la vida de l'ABCat per compartir, aprofundir i impulsar l'estudi bíblic i, alhora, per dur a terme grans projectes.

Què destacaríeu?

El fruit per excel·lència d'aquest treball intergeneracional ha estat la Bíblia catalana, traducció interconfessional. En l'àmbit de l'animació bíblica, l'ABCat treballa per desvetllar l'actitud constant de discerniment a la llum de la Paraula de tota la pràctica pastoral de l'Església. L'ABCat, continua caminant esperançada per tal que la Paraula de Déu, do de sentit i de vida, arribi al cor de totes les persones.

Per què ens cal conèixer la Bíblia?

La Bíblia és un tresor per a tota la humanitat, pel seu contingut literari, cultural i espiritual. Llegint els seus llibres ens adonem que Déu no és tan sols creador del primer home sinó de tota la humanitat, de cadascun dels homes i dones individuals. Resseguint les pàgines des les Sagrades Escripures descobrim el rol que Déu ha encomanat a cadascun dels actors en l'apassionant obra de la redempció.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Fidelitat a un projecte

Sovint ens arriba la notícia d'una escola que celebra el seu centenari; d'una associació cultural que des que inicià la seva activitat han passat setanta cinc anys; o d'un club esportiu, una coral, un centre d'esplai, una colla castellera, una entitat econòmica, un hospital, un esbart, un agrupament escolta, un moviment educatiu, o... Són moltes, doncs, les entitats diverses, ben arrelades a la realitat social, que han mantingut ben viva la societat civil, des de la iniciativa social, ordint un teixit social ben tramada, que celebren aniversaris al nostre país. Quan una entitat celebra un aniversari, fa un gest que té repercussions que van més enllà del seu camp específic d'acció.

Aquests no són temps especialment donats a la projecció de les accions de servei envers el futur i a treballar en funció de projectes que ens depassin. Tot i això, el nostre país compta amb una munió d'iniciatives que han nascut i viuen arrelades a una situació concreta, que responen a necessitats de persones amb nom i cognoms. El compromís personal amb aquestes iniciatives han ajudat a créixer un gran nombre de persones, compromeses després en altres serveis polítics, socials o eclesials.

En aquestes accions quotidianes que configuren el teixit social, descansa el futur encara que visquem moments de gran individualisme i d'un presentisme que pot ofegar projectes il·lusionats i col·lectius. Per això és especialment important i significatiu que els projectes d'acció en comú, de treball solidari i de servei a la societat des de la mateixa societat, esdevinguin un punt de referència. El futur d'una societat, d'un país, es juga en el compromís de participació dels seus homes i dones. És tasca i responsabilitat de tots continuar aquestes presències, amb fidelitat a l'esperit fundacional i amb les adequacions necessàries a les persones, a les situacions i al moment històric, tal com la majoria va fent amb encert.

Els cristians implicats en la vitalització de la societat, des de l'associacionisme solidari i de servei i els cristians implicats en la vitalització de les diverses entitats religioses i moviments han d'assumir la seva participació com un compromís amb les persones, amb la societat i amb Déu, sense oblidar que són lloc de testimoni del seu amor envers la humanitat. «Ens toca d'ajudar homes com aquests i de col·laborar així a la causa de la veritat» (3Jo 1,8).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Sinodalidad y Santidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Con nuestra oración y gozo hemos seguido el desarrollo de la Asamblea General Ordinaria del Sínodo de la Sinodalidad, que hoy concluye. El Señor nos convoca, pueblo de Dios, a la comunión, a la participación y a la misión; cada uno de nosotros estamos llamados a vivir en plenitud el encuentro con Dios y con los hermanos.

Deseamos que el Sínodo contribuya a la evangelización de un mundo que, a veces sin saberlo, necesita la santidad. En el seguimiento del camino de la Iglesia vivamos y anunciemos la santidad.

Acogiendo la misericordia con la que Dios nos ama y perdona, miramos el futuro con esperanza, en un viaje compartido, un «camino seguido en comunidad». Estamos llamados a oírnos mutuamente, a escuchar

el Espíritu de Dios, a secundar su acción en nosotros. Solo el Espíritu es capaz de animar, con una inusitada novedad, la sinodalidad misionera de la Iglesia. «Compartir la Palabra y celebrar juntos la Eucaristía nos hace más hermanos y nos va convirtiendo en comunidad santa y misionera».

Que María, Madre de la familia de Nazaret, comunidad santa que refleja «la belleza de la comunión trinitaria», interceda para que «el Espíritu Santo infunda en nosotros un intenso anhelo de ser santos», y que nos ayude a alentarnos unos a otros en este intento (cfr. GE 142, 143, 177). Con nuestros hermanos del Cielo vivamos la realidad de una comunidad ampliada que refleje a Jesucristo en el mundo de hoy.

Lectures de la missa diària i santoral

28. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ef 2,19-22 / SI 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols. Sant Silví, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Dimarts [Ef 5,21-33 / SI 127 / Lc 13,18-21]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387). Santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

30. ■ Dimecres [Ef 6,1-9 / SI 144 / Lc 13,22-30]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

31. ■ Dijous [Ef 6,10-20 / SI 143 / Lc 13,31-35]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucil·la, vg. i mr.

1. □ Divendres [Ap 7,2-4.9-14 / SI 23 / 1Jn 3,1-3 / Mt 5,1-12a]. ✚ Tots sants.

2. ■ Dissabte [Rm 8,31b-35.37-39 / SI 114 / Jn 17,24-26]. Comemoració de tots els fidels difunts.

3. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXXI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Dt 6,2-6 / SI 17 / He 7,23-28 / Mc 12,28b-34]. Sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà, de Lima. Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indo-xina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès). Els innombrables màrtirs de Saragossa; santa Sílvia, mare de Gregori el Gran; sant Ma-laquies (1094-1148), bisbe d'Armagh.

Intencions del Sant Pare per al mes de novembre

Preguem perquè tots els pares que ploren la mort d'un fill o d'una filla trobin suport en la comunitat i obtinguin de l'Esperit consolador la pau del cor.

DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,7-9)

Això diu el Senyor:

«Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacob, la primera de les nacions, proclameu que el Senyor ha salvat el seu poble, la resta d'Israel! Jo els faré venir del país del Nord, els reuniré des de l'extrem de la terra. Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien; tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs. Perquè jo soc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu fill gran».

Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho crèiem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,1-6)

Els grans sacerdots, presos d'entre els homes, són destinats a representar els homes davant Déu, a oferir-li dons i víctimes pels pecats. No els és difícil de ser indulgents amb els qui pequen per ignorància o per error, perquè ells mateixos experimenten per totes bandes les seves pròpies febleses. Per això necessiten oferir sacrificis pels seus pecats igual que pels pecats del poble. I ningú no es pot apropiat l'honor de ser gran sacerdot: és Déu qui els crida, com va cridar Aharon.

Tampoc el Crist no s'atribuï a ell mateix la glòria de ser gran sacerdot, sinó que li ha donada aquell que li ha dit: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat.» En un altre indret diu: «Ets sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec».

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 10,46-52)

En aquell temps, Jesús sortí de Jericó amb els seus deixebles i amb molta gent. Vora el camí hi havia assegut, demanant caritat, un cec que es deia Bar-Timeu. Quan sentí dir que passava Jesús de Natzaret, començà a cridar: «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi». Tothom el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, compadiu-vos de mi». Jesús s'aturà i digué: «Crideu-lo». Ells criden el cec i li diuen: «Anima't i vine, que et crida». El cec llançà la capa, s'aixecà d'una revolada, i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: «¿Què vols que et faci?» Ell respon: «Rabuni, feu que hi vegi». Jesús li diu: «Ves, la teva fe t'ha salvat». A l'instant hi veié, i el seguia camí enllà.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,7-9)

Esto dice el Señor: «Gritad de alegría por Jacob, regocijaos por la flor de los pueblos; proclamad, alabad y decid: "¡El Señor ha salvado a su pueblo, ha salvado al resto de Israel!". Los traeré del país del norte, los reuniré de los confines de la tierra. Entre ellos habrá ciegos y cojos, lo mismo preñadas que paridas: volverá una enorme multitud. Vendrán todos llorando y yo los guiaré entre consuelos; los llevaré a torrentes de agua, por camino llano, sin tropiezos. Seré un padre para Israel, Efraín será mi primogénito».

Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.

Cuando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar; / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 5,1-6)

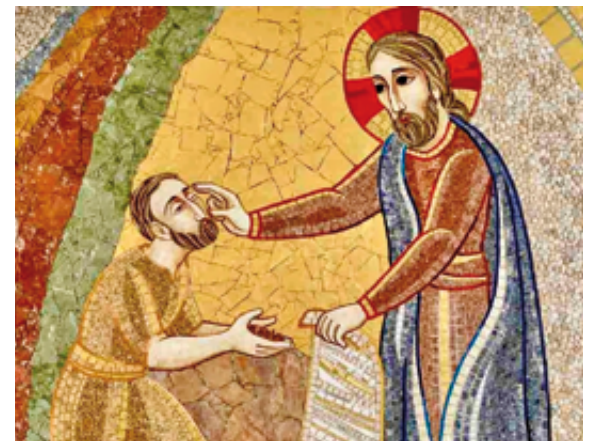
Todo sumo sacerdote, escogido de entre los hombres, está puesto para representar a los hombres en el culto a Dios: para ofrecer dones y sacrificios por los pecados. Él puede comprender a los ignorantes y extraviados, porque también él está sujeto a debilidad. A causa de ella, tiene que ofrecer sacrificios por sus propios pecados, como por los del pueblo. Nadie puede arrogarse este honor sino el que es llamado por Dios, como en el caso de Aarón. Tampoco Cristo se confirió a sí mismo la dignidad de sumo sacerdote, sino que la recibió de aquel que le dijo: «Tú eres mi Hijo: yo te he engendrado hoy»; o, como dice en otro pasaje: «Tú eres sacerdote para siempre según el rito de Melquisedec».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,46-52)

En aquel tiempo, al salir Jesús de Jericó con sus discípulos y bastante gente, un mendigo ciego, Bartimeo (el hijo de Timeo), estaba sentado al borde del camino pidiendo limosna. Al oír que era Jesús Nazareno, empezó a gritar: «Hijo de David, Jesús, ten compasión de mí». Muchos lo increpaban para que se callara. Pero él gritaba más: «Hijo de David, ten compasión de mí». Jesús se detuvo y dijo: «Llamadlo». Llamaron al ciego, diciéndole: «Ánimo, levántate, que te llama». Soltó el manto, dio un salto y se acercó a Jesús. Jesús le dijo: «¿Qué quieres que te haga?». El ciego le contestó: «"Rabbuni", que recobre la vista». Jesús le dijo: «Anda, tu fe te ha salvado». Y al momento recobró la vista y lo seguía por el camino.

COMENTARI

Jesús no és indiferent al clam dels desvalguts

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

En el camí de la vida hi ha moltes persones que experimenten grans necessitats i demanen ajuda. N'hi ha d'altres, en canvi, que s'han acostumat i d'alguna manera resignat a la seva situació, i arriben a pensar que ningú pot fer res per posar remei a la seva desgraciada circumstància.

L'Evangelí d'avui ens parla d'un cec, assegut vora del camí, que demanava caritat. Possiblement havia sentit parlar de Jesús, que curava a molta gent; per això, s'atreveix a cridar: «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi». Jesús no és indiferent als clams i als sofriments de les persones: «S'aturà i digué: crideu-lo.»

Podem observar dues actituds ben diferents: uns renyen al cec per fer-lo callar, i d'altres l'animen perquè s'acosti al Senyor. Jesús pregunta al cec: «Què vols que et faci?», i ell li respon: «Que hi vegi». I Jesús, mogut per la confiança d'aquell home, li dona la vista. Tot un signe i símbol clar; cal que Jesús ens obri els ulls de la fe, per entendre i viure el seu missatge de vida.

Al nostre costat, i sovint nosaltres mateixos, som una mica cecs, sords, muts i paralítics, amb moltes qüestions que ens semblen incurables en el nostre cos i, sobretot, en el nostre esperit. Jesús no és indiferent al clam dels qui li supliquen, com a pobres.

Hi ha qui creu que amb el seu poder i els seus diners ja aconseguirà tot el que desitja. Coneix que té els seus límits en qüestions de la seva vida, però pensa que amb el seu esforç ja es podran millorar moltes coses, avui o en el futur.

Aquestes persones no s'acostaran mai a Jesucrist, el Fill de Déu, per demanar-li res; creuen que no hi ha res més que el poder i la força humana, i els recursos que es poden trobar en les investigacions.

Jesús és el Déu veritable, que s'ha fet persona humana, i que ens parla de tu a tu perquè l'entenguem; i passa per totes les limitacions, penes i patiments que tots podem tenir, fins a morir clavats en una creu, com si fos un impostor.

Jesús fa signes extraordinaris (miracles), materials com a anunci i imatge de les realitats de l'Esperit que ens vol donar. Jesucrist ens estima i ens ve a salvar, donant-nos la seva Paraula i la seva Vida.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dillun 28 d'octubre, a les 20 h. Benedicció del nou orgue a la Catedral.

Dimarts 29 d'octubre, a les 20.30 h. Conferència del Card. Cristóbal López Romero, arquebisbe de Rabat, sobre Migracions i diversitat a la parròquia de Sant Esteve de Granollers, organitzat des de la Delegació general de Laïcat, família i vida i el MCPC.

Dimecres 30 d'octubre. Participació en la Trobada del clergat i els seminaristes de Catalunya al Monestir de Montserrat amb motiu del Mil·lenari. / **A les 20.30 h,** conferència del Card. Cristóbal López Romero, arquebisbe de Rabat, sobre el Sínode dels Bisbes a la parròquia de Sant Esteve de Granollers, organitzat des de la Delegació general de Laïcat, família i vida i el MCPC.

Dissabte 2 de novembre, a les 20.30 h. Concert parroquial a benefici de Càritas de Sant Cugat a la parròquia de Sant Pere d'Octavià.

es va celebrar la solemnitat de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi, a totes les parròquies i comunitats del territori diocesà. Al Santuari de la Salut, a Sabadell, va presidir la Missa Mn. Fidel Catalán, vicari general. Van assistir els membres del Comitè executiu del santuari, el Seminari diocesà, els membres del moviment Cursets de Cristiandat i nombrosos fidels i devots de la Mare de Déu. En acabar la celebració i després de venerar la imatge de la Mare de Déu, Mn. Oriol Pallàs, rector del santuari, feu una visita guiada als assistents.

LIII Trobada de Rectors i Formadors dels Seminaris Majors a Madrid. La Subcomissió Episcopal per als Seminaris va celebrar la LIII Trobada de Rectors i Formadors dels Seminaris Majors a Madrid, del 18 al 20 d'octubre. L'esdeveniment va tractar prin-

cipalment el «Pla d'implementació per a l'actualització dels Seminaris a Espanya» i va comptar amb la participació de Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa. Mons. Jesús Vidal, bisbe auxiliar de Madrid, va inaugurar les sessions amb una ponència sobre la reforma dels seminaris. També es van debatre experiències de col·laboració entre seminaris i altres temes rellevants com la gestió de dades personals dels seminaristes i exseminaristes.

Confirmacions

Parròquia de la Mare de Déu del Roser (13/10/2024).

A més a més...

Beatificació de Mn. Gaetà Clause-llas i del Sr. Antoni Tort.

El dissabte 23 de novembre de 2024, a les 11 h, tindrà lloc a la Basílica de la Sagrada Família la cerimònia de beatificació de Mn. Gaetà Clause-llas i del Sr. Antoni Tort, màrtirs del Crist, presidida pel cardenal Marcello Semerari, prefecte del Dicasteri de les Causes dels Sants.

Pelegrinatge a Roma.

Amb motiu del Jubileu que se celebrarà l'any 2025, la diòcesi organitza un pelegrinatge a Roma entre els dies 9 i 12 de març de 2025 per rebre el do de la indulgència.

Notícies

La diòcesi de Terrassa celebra la seva patrona. El dissabte 19 d'octubre

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

El reto de la formación

Es un tema siempre actual tratar sobre la formación. El papa Francisco ha incidido de nuevo este verano con un documento que seguramente pasará bastante desapercibido. Se trata de una carta sobre el papel de la literatura en la formación y, en concreto, en la formación sacerdotal, un tema que en nuestro mundo tecnificado no está demasiado de moda.

El papa Francisco recuerda sus años en los que fue profesor de literatura. Según él, leer literatura de calidad ayuda a la formación de las personas y su desarrollo. Él invita a redescubrir la lectura en medio de una sociedad en la que cada vez más leemos menos y pasamos más tiempo ante el ordenador o haciendo uso de las redes sociales de tal modo que nos acostumbramos a la simplificación en los planteamientos y el inmediatez en las experiencias que sostienen nuestras vidas.

El Papa recuerda que, según varios estudios actuales, habituarse a leer produce efectos muy positivos en la vida de la persona: «ayuda a adqui-

rir un vocabulario más amplio y, por consiguiente, a desarrollar diversos aspectos de la inteligencia y también estimula la imaginación y la creatividad. Al mismo tiempo, esto permite aprender a expresar los propios relatos de una forma más rica. Además, mejora la capacidad de concentración, reduce los niveles de deterioro cognitivo, calma el estrés y la ansiedad» (núm. 16).

El pontífice reflexiona también sobre cómo desde la Iglesia se ha promovido esta formación y conocimiento para adentrarse en cada cultura y hacer presente la fe y el evangelio. Él afirma que «para un creyente que quiera entrar en diálogo sinceramente con la cultura de su tiempo, o simplemente con la vida de personas concretas, la literatura resulta indispensable». Con razón, el Concilio Vaticano II afirma que «la literatura y el arte [...] se proponen expresar la naturaleza propia del hombre» y «presentar claramente las miserias y las alegrías de los hombres, las necesidades y las capacidades» (núm. 8).

Las reflexiones que propone el Papa enlazan con el trabajo que desde hace años hacemos en la diócesis para hacer llegar la necesidad de esta formación a los cristianos y a todos los que quieran, y a la vez ofrecer caminos concretos para encauzarla. Uno de estos elementos son las Jornadas Transmite que celebramos este fin de semana, y que combinan momentos de reflexión y oración el viernes por la noche en Terrassa, con conferencias y dinámicas de grupo el sábado por la mañana en Sant Cugat del Vallès y finalmente con un concierto para disfrutar de la música como un elemento también formativo el domingo por la tarde en Sant Esteve de Granollers.

Este año la reflexión de las jornadas es sobre la misión de la Iglesia en nuestro mundo, y más específicamente sobre cómo ser una Iglesia más misionera y más sinodal.

Sea de una u otra forma, tenemos a nuestro alcance muchas posibilidades de formarnos como personas y como cristianos para responder a los retos de nuestra sociedad y ofrecer una propuesta desde la fe que, contando con la libertad humana, facilite vivir con sentido y profundidad, y descubrir, como recordaba el papa Benedicto, que la verdad y el amor deben ir íntimamente unidas para forjar a personas maduras y comprometidas tanto en la Iglesia como en la sociedad.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

